

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 46. — STEV. 46.

NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 26, 1935. — TOREK, 26. FEBRUARJA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

PENZIJSKA PREDLOGA PRED FINANČNIM ODBOROM

V PETINŠTIRIDESETIH LETIH BO V SKLADU ZA POKOJNINO 50 MILIJARD DOLARJEV

Senator Robinson je zavrnil očitjanja, da zavaja javnost glede krajevnih mezd. — Senatorji, ki so glasovali za McCarranov predlog, bodo odločno vztrajali na svojem stališču. — Krajevne mezde morajo obveljati, četudi bo delovni čas znatno skrajšan.

WASHINGTON, D. C., 25. februarja. — Finančni odsek poslanske zbornice se je danes bavil s predlogo glede starostnih pokojnin. Določeno je bilo, naj se osnuje poseben penzijski sklad, v katerega naj prispevajo tako delavci kot delodajalci. Soglasno s sedanji načrti bi bilo v tem skladu do leta 1980 nad petdeset tisoč milijonov dolarjev.

Plačevanje v ta sklad se bo začelo leta 1937. Na plače bo naloženega dva odstotka davka, ki ga bodo delavci plačevali direktno ali indirektno. Vsaka tri leta bo davek zvišan za en odstotek, tako da bo po trinajstih letih znašal šest odstotkov. Ko bo dosegel delavec 65. leto, bo dobil denar nazaj, ki ga je vplačal.

Od starostne pokojnine so izključeni poljedelski delavci, hišni služabniki ter priložnostni delavci. — Cerkvam, vzgojnim zavodom in bolnišnicam — torej podjetjem, ki se ne vodijo v dobičkanosne svrhe, ne bo treba prispevati v penzijski sklad.

Nadalje je sklenil finančni odbor, da mora biti oblast, ki bo upravljala penzijski fond, popolnoma neodvisna od vseh drugih vladnih uradov.

V zveznem senatu je ponehal boj za predlogo, ki določa 4880 milijonov dolarjev v svrhu nabave dela nezaposlenim.

Vladni pristaši domnevajo, da bodo volivci v državah, kjer se imajo završiti javne gradnje, prisilili uporne senatorje, naj odnehajo in naj se zadovolje s predlogo, kakoršna je.

Tovariši senatorja McCarrana, ki je prodril s predlogo, naj se od vlade zaposlenim delavcem plačajo krajevne mezde, pravijo, da ne bodo niti za las odnehali ter da se ne bodo brigali za proteste, ki jih dobivajo z raznih strani.

Izjavljajo tudi, da je zmotna trditev vladnih pristašev, da bi bila zaradi krajevnih mezd vladna pomožna akcija za par milijard dražja.

Republikanec Hastings je očital demokratskemu voditelju Robinsonu, da zavaja javnost, ker je rekel: — McCarranov amendment bi stroške za dobavo dela povečal za 2340 milijonov dolarjev, in vlada ne bo začela izvrševati programa, dokler ne odpade amendment glede krajevnih mezd. Robinson je odvrnil, da to ni res.

Senator McCarran, ki je prodril s svojim amendmentom, je mnenja, da morajo biti pri vladnih gradnjah plačane krajevne mezde. Da vladni delavci ne bodo delali konkurence delavcem, ki so zaposleni v privatnih industrijah, naj se jim skrajša delovni čas.

Predsednik Ameriške Delavske Federacije, Wm. Green, se je pridružil nasprotnikom vlade ter izjavil, da nima nič proti temu, če se vladnim delavcem skrajša delovni čas, toda od ure morajo biti toliko plačani kakor delavci po privatnih industrijah.

Današnja debato je otvoril senator Hastings, kateremu je ugovarjal Byrnes iz South Caroline, češ, da ni predsednik Roosevelt nikdar rekel, da bodo dobivali vladni delavci le po petdeset dolarjev na mesec. Ta vsota je bila le približno določena tekoma zasliševanja pred finančnim odsekom.

Demokrata Black in Wheeler sta izjavila, da če predloga za dobavo dela ne bo sprejeta, to nikakor ne bo krivda senatorjev, ki so glasovali za krajevne mezde.

Angleško delavstvo preti vladi s stavko

HAUPTMANN SE OPRIJEMA ZADNJE BILKE

Sodišče je pripravljeno naglo rešiti zadevo. — Mogoče bo Hauptmann usmrčen že to poletje.

Medtem ko je dosedaj prevladovalo mnenje, da pride R. Hauptmannov priziv proti smrtni obsodbi na razpravo šele v oktobru, skušajo sodniške oblasti rešiti zadevo že pri prihodnjem zasедanju prizivnega sodišča. Z ozirom na to je prizivno sodišče že obvestilo glavna Hauptmannova zagovornika Reilleya in Fisherja, da bo Hauptmannova zadeva prišla prva do razprave. Tako bo mogoče, da bo Hauptmann, ako bo njegov priziv zavrnjen, usmrčen že to poletje, mesto šele jeseni.

Oba zagovornika sta bila obveščena, da se zglasita pri prizivnem sodišču 28. marca. Sodni dvor bo določil dan, kdaj moreta zagovornika utemeljevati svoje razloge za priziv. Reillyju in Fisherju je bilo očitano, da nista postopala prav, ker nista takoj po razglasitvi razsodbi od sodnika Trencharda zahtevala novo sodniško obravnavo. Do tega sta bila postavno opravičena, ako bi mogla predložiti nove dokaze v prilog obtožbenca.

11. maja bo zasliševalo priziv 15 mož: kancler Campbell, 6 sodnikov prizivnega sodišča in 8 sodnikov najvišjega sodišča. Odločitev bo izrečena še pred koncem maja. Ako bo priziv zavrnjen, bodo zagovorniki vrožili prošnjo za pomilostitev. Oblast za pomilostitvenje obstoji iz governerja Hofmana, kanclerja Campbella in šestih sodnikov prizivnega sodišča. Večina glasov bo odločila, ako bo Hauptmann umrl na električnem stolu, ali pa bo pomilostitven na dosmrtno ječo. Governer mora glasovati z večino, drugače ostane smrtna obsodba veljavna.

ROOSEVELT NA SVOJEM DOMU.

Hyde Park, N. Y., 25. febr. Predsednik Roosevelt se je v nedeljo zgodaj zjutraj s posebnim vlakom pripeljal na svoj dom v Hyde Park, kjer sta mu njegova mati in žena pripravili zajtrk. Bil je le dan in predsednik je opustil vse vladne skrbi.

Popoldne se je s starimi sankami v spremstvu svoje hčere in njenega moža vozil po svojem posestvu. Predsednik namerava ostati na svojem posestvu do srede zvečer.

Naročite se na GLAS NARODA
največji slovenski dnevnik v
Združenih državah.

POL MILIJONA NEZAPOSLENIH V FRANCJI

Vedno naraščajoče število brezposelnih dela vladi velike skrbi. — Cena živeža zelo visoka.

Pariz, Francija, 25. febr. — Število brezposelnih v Franciji je prišlo do najvišje višine pol milijona. V primeri z delavskimi razmerami v drugih državah ne izgleda še tako slabo, vendar pa je zelo nepovoljno z ozirom na majhne delavske plače in na visoke cene živil. Vlada, ki izda na leto za brezposelne nad 100 milijonov dolarjev, skuša delavskemu trgu pomagati na ta način, da daje iz podpornega sklada gotove zneske podjetnikom, da morejo zaposliti več delavcev.

V Franciji so tri javne ustanove, ki pomagajo ljudem v stiski: 1. neposredna podpora, za katero skrbijo vlada in občine; 2. obsežno razpredeljen načrt za javna dela, ki bodo v šestih letih izvršena z izdatki 12 milijard frankov, (\$800,000,000); 3. splošno zavarovanje proti boleznim, starosti in brezposelnosti. Iz blagajne javne podpore dobiva samska brezposelna oseba po 7 frankov na dan (okoli 47 centov), oženjeni po 10 frankov in družinski očetje sorazmerno s številom otrok do 20 frankov na dan. Zavarovalnica, ki je v veljavi od leta 1928, je obvezna za delavce, ki služijo na leto do 15,000 frankov ter morajo v pokojninski sklad prispevati 4 odstotke svoje plače, ravno toliko pa morajo prispevati tudi delodajalci.

KATOLIŠKI PROTESTNI SHOD

Philadelphia, Pa., 25. febr. Kardinal Denis Dougherty je v Convention Hall sklical katoliški shod, katerega se je udeležilo nad 30,000 ljudi. Kardinal Dougherty je v svojem govoru dožlil ruske komuniste, da so v Mehiki izzvali versko preganjanje. Rekel je, da so agenti Tretje internacionale v ta namen v Mehiki izdali \$18,000,000 in da bodo v bodoče osredotočili svoje delovanje v Združenih državah.

JAPONCI KUPUJEJO LADJE

London, Anglija, 25. febr. — Mornariški izvedenci so prepričani, da se Japonska pripravlja na vojno, ker v veliki meri kupuje ladje v tujih državah.

Mornariški krogi so dognali, da da je Japonska v treh letih kupila 86 ladij s 579,315 tonami. Vse te ladje so bile kupljene kot staro železo, toda večina ladij je še ostalo v službi, železo ostalih ladij pa bo Japonska porabila za izdelovanje municije.

BOMBNI ATENTAT NA VLAK

Pod železniškim vozom za gasolin je eksplodirala bomba. — Gasolin se je vnel in zgorelo je 11 železniških vozov.

Springfield, Ill., 25. febr. — Dinamitna bomba, ki se je razletela pod železniškim vozom za gasolin (Chicago and Illinois Midland železnice, je užgala gasolin. Ogenj se je naglo razširil še na 11 drugih tovornih vozov, ki sa vsi zgoreli. Železniški uradniki smatrajo to za odgovor članov Progressive Mine Workers, katere so oblasti obdolžile, da so metali bombe na vlake s premogom ter je bila proti organizaciji tudi vložena tožba za povračilo škode v znesku \$200,000.

Bomba, ki se je razletela sredi železniškega tira, ni mogla eksplodirati ob primernejem času. Razpočila se je ravno pod vozom za gasolin in vsak poskus je bil zastoj, da bi rešili druge vozove. Tudi železniški tir je bil razdejan na razdaljo četrtr milje. Še 12 ur ur po eksploziji ogenj se ni bil pogašen. Gasileci so se v prvi vrsti morali omejiti na gašenje nekega skladišča mesa.

Pri tem ni bil nikdo ranjen; škoda še ni dognana.

Oblasti, ki so pod utisom, da je ta atentat izvršila ena izmed medsebojno sovražnih majnerskih organizacij, do sedaj za zločince niso mogle najti še nikakega sledu.

TAJNOSTI BOLGARSKEGA PREOBRTA

Zlatev je pojasnil konec diktature 22. januarja. Gregurjev je hotel postaviti republiko.

Sofija, Bolgarska, 25. febr. Ministrski predsednik Petko Zlatev je po radiju položil težke obdolžbe pred bivšega ministrskega predsednika col. Kimona Gergurijeva. Zlatev je pojasnil, zakaj je 2. januarja sledil diktatorju Gergurijevu, katerega je obdolžil, da je deloval za bolgarsko republiko in da je bil v zvezi z macedonskimi revolucionarji.

Zlatev je prebral Gergurijevo izjavo, v kateri je zavračal trditve, da je hotel na Bolgarskem postaviti republiko, nato pa je rekel, da je Gergurijev zelo škodil deželi. Gergurijev je hotel kralju Borisu odvzeti ustavne pravice in je celo prepovedal v časopisih objavljati kraljeve slike.

Prejšnji diktator je hotel dobiti pravico odstavljati in nameščati ministre in častni-

VELIK ODPOR PROTI ZNIŽANJU PODPORE NEZAPOSLENIM

LONDON, Anglija, 25. februarja. — Ker je angleška vlada znižala podporo brezposelnim, je vse delavstvo zelo razburjeno in po celi Angliji so bile prirejene demonstracije, katerih se je vdeležilo okoli 100,000 ljudi. Slišati je bilo glasove za enodnevno protestno stavko, medtem pa se razširjajo govornice, da bo sedanji kabinet v kratkem padel.

SIR SIMON BO ŠEL V MOSKVO

Angleški zunanji minister bo moral marsikaj pojasniti. — Rusko časopisje zahteva vzhodno locarnsko pogodbo.

Moskva, Rusija, 25. febr. — Rusko časopisje že dalje časa objavlja brzojavna poročila, da namerava angleški zunanji minister Sir John Simon v bližnji bodočnosti obiskati Moskvo. Vlada pa o tem nameravanem obisku ni še ničesar uradnega objavila.

Diplomatični krogi v Moskvi se zelo zanimajo za ta obisk in so prepričani, da bo ta obisk velike važnosti glede evropskih varnostnih pogodb.

Minister Simon bo skušal dovesti do poravnave med Nemčijo in Rusijo, ker Nemčija nikakor ne mara pristopiti k vzhodni locarnski pogodbi, Rusija pa jo naravnost zahteva.

Po sedanjem političnem stanju je Nemčija pripravljena sprejeti del londonskih predlogov, toda ne vseh. Francija in Rusija pa zahtevata, da Nemčiji ne sme biti dovoljeno, da bi sprejela samo nekaj predlogov, temveč mora sprejeti vse. Ako bi bila v zadevi Nemčije črtana vzhodna pogodba in bi Nemčija sprejela ostale predloge, tedaj bi bila Rusija prisiljena tak pogodbo odkloniti in nastopiti drugo diplomatsko pot.

Sir John Simon na obisku v Moskvi ne bo imel lahkega stališča. Razun problema, da izgledi nemške in ruske želje, bo moral tudi odgovarjati na neprijetna vprašanja glede omahujoče angleške politike. Uradno sovjetsko časopisje javno dolži Anglijo, da je hladna glede vhodne evropske varnostne pogodbe, samo da ustreže nemškimi zahtevam.

ke, češ, da isto delajo v Nemčiji in Italiji. Gergurijev je tudi ministrom prepovedal o kakih zadevah razpravljati s kraljem brez njegovega dovoljenja.

Bolgarska armada pa se tem zahtevam ni hotela ukloniti in je postavila sedanjo vlado.

Zlatev je dalje rekel, da bo njegova politika prijateljska do Jugoslavije.

Na zborovanju v Aberkenfigu je 60,000 zborovalec zahtevalo enodnevno stavko, da bi bila vlada prisiljena prekljati vse določbe glede podpore in vpletati nova izplačila.

V južnem Walesu je bilo nad 30 zborovanj; pri nekem takem zborovanju je bilo navzočih 20,000 oseb. V Londonu je govoril laboritni poslanec J. Maxton na velikem zborovanju v Hyde Parku. Protesti so bili obrnjeni proti novim določbam, po katerih dobivajo družine, v kateri dela saj en član, manjšo državno podporo. Brezposelni vidijo v tem samo pretvezo in so mnenja, da bo vlada vstavila sploh vsako podporo.

Glede morebitnega padea MacDonalovega kabineta piše "Sunday Pictorial", da bi bilo nikako presenečenje, ako bi bili zunanji minister Sir J. Simon, notranji minister Sir John Gilmour, predsednik trgovske zbornice Walter Runciman in kolonialni minister Sir Philip Cunliffe-Lister "povišani" v gorenjo zbornico, da bi napravili prostor za novo kralja. Na drugi strani pa piše časopisje Lorda Rothmere, da o sedanji kabinet mogoče ostal do svojega ustavnega konca in sicer do septembra 1936.

BOLIVIJCI SE TRDOVRTNO BRANJO

La Paz, Bolivija, 24. feb. — Zadnje dni so Bolivijci odbili šest močnih paragvajskih napadov na trdnjavo Villa Montes. Bolivijski vrhovni poveljnik general Enrique Penaranda naznanja, da so Paragvajci v sredo ponoči dvakrat skušali prodrati bolivijske vrste, da pa so bili z velikimi izgubami odbiti. Popoldne naslednjega dne so Paragvajci zopet z večjo močno štirikrat napadli in pri tem so se v veliki meri posluževali artilerije, toda vsi napadi so bili odbiti.

Buenos Aires, Argentina, 24. februarja. — Paragvajski zunanji minister Luis A. Riart je brzojavil v Ženevo, da Paragvaj izstopi iz Lige narodov. Ta izstop je paragvajski odgovor na sklep Lige, da bo po 24. februarju, kar se tiče Paragvaja, ta vojna nepostavna, ker Paragvaj ni hotel sprejeti Liginih predlogov za premirje. Po odločitvi Lige narodov je Paragvaj označen kot napadalec v tej vojni, vsled česar so Ligne članice obvezane, da prepovedo vsak izvoz orožja v Paragvaj, medtem ko je dovoljeno prodajati orožje in municijo Boliviji.

Glas Naroda

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Subscription rates: Single copy 10c, 3 months \$2.50, 6 months \$4.50, 1 year \$7.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

Advertisement rates: 10c per line per day, 10% discount for 15 days, 20% for 30 days

GLAS NARODA, 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 2-3578

OPOMINI

S pisanjem in razpošiljanjem opominov ima uprava "Glasa Naroda" veliko dela in dosti stroškov.

Uprava priznava, da je deloma sama zakrivila to razvado, ki je ostanek iz zadnjih desetletij. Nepotrebna razvada in nepotreben ostanek.

V sedanjih težkih časih, ki so posebno prizadeli tujejezično časopisje, je bilo treba skrečiti stroške do skrajnosti, da smo omogočili izhajanje "Glasa Naroda".

Redukcija je sledila redukciji, omejili smo se v vseh ozirih, samo da je ostal list, kakršni je bil in da je naročnik dobil za svoj denar dobro, zanimivo in poučno čtivo.

Naročnikom in čitateljem je znano naše stališče. Za svojo dolžnost smo smatrali, da ga jim pojasnimo, brez vsakega izbrezpotrebnega oslepšavanja, brez vsakega brezpotrebnega tarnanja. Povedali smo tako kakor je.

Dokazali smo in poudarili, da mi vršimo svojo dolžnost skoro sto odstotno in opozorili naročnike, da bi ne bilo nič več kot prav in pošteno, če bi tudi oni zadostili svojim obveznostim napram nam.

Ne rečemo, dosti je takih, ki naročnino pravočasno, včasih še predčasno obnove. Pretežna večina je pa zapadla brezpotrebni razvadi: ne pošljejo in ne pošljejo naročnine, dokler ne dobe opomina.

Najbolj zanimivo in značilno pri vsem tem je pa to, da je naročnik, ki dosledno čaka opomina, jezen in je ogorčen, ko ga dobi.

Čemu me opominjate? — se pritožujejo. — Saj sam vem, kaj je prav in da je treba obnoviti. Jaz ne potrebujem nobenih opominov.

Večkrat je upravništvo vpoštevalo te pritožbe in ko je dotičniku potekla naročnina, je, zanašajoč se na njegovo obljubo, čakalo mesec ali dva.

Ker pa le ni bilo odziva, je bilo treba poslati opomin, ki je seveda zalegel, četudi je denarno nakaznico spremljala običajna pritožba.

Toda tudi opominov mora biti enkrat konec — in sicer iz sledečih razlogov: prvič, čas, ki ga potroši uprava s pisanjem in razpošiljanjem opominov, bi se dalo s pridom uporabiti v dosti bolj koristne svrhe; drugič, vsoto, ki jo da upravništvo za poštino, bi se dalo porabiti za izboljšanje lista; tretjič, razvado razpošiljanja opominov bomo po možnosti odpravili, ker je brezpotrebna ter nam napravlja le stroške, pri naročniku pa običajno vzbuja ogorčenje in jezo.

Številke poleg naslova naj bodo vbodoče tih in zadošten opmin vsem.

Prva številka pomeni mesec, druga dan, tretja pa leto, do kdaj je naročnina plačana.

Vsak dan sproti vidite natančno, do katerega dne ste upravičeni dobivati "Glas Naroda".

Poravnajte naročnino točno, pa bo za vas in za nas vse v redu.

Onemu, ki bo namenoma ali nehote prezrl opomin poleg naslova, bomo pod pritiskom razmer primorani prenehati pošiljati list.

Pokret Židov nacionalistov.

V mestnem gledališču v Sobotici se je vršila velika manifestacija Židov-nacionalistov, katere se je udeležilo tudi več Židov iz Beograda pod vodstvom Avrama Leviča, ki je vodja pokreta za nacionalizacijo jugoslovanskih Židov.

Avram Levič je na zborovanju navajal med drugimi tudi tole: Židje v Srbiji so bili že od otroških let odgojeni v erbenem patriotičnem duhu. Bana-va vere nas ni ničesar ločilo od Srbov in od erbeke ideolo-

gije. Mi smo bili vedno pravi Srbi izraelske vere. A tudi bratje se niso v ničemer ločili od nas ter so nas vedno smatrali za svoje erbske brate. Potem je govornik ostro obsodil akcije jugoslovanskih cionistov ter grajal one jugoslovanske Žide, ki se poslužujejo maščarskega in drugih tujih jezikov. Kdo hoče delovati za cionizem, naj gre v London in tam stopi v cionistične odbore, jugoslovanski Židje pa naj stopijo v društvo Židov Jugoslovancev.

Dopisi.

Poljane nad Škofjokolo.

Večkrat sem že omenjal v mojih dopisih, da je Glas Naroda razširjen po naši dolini in to je tudi res. Kadar je kak moj dopis v Glas Naroda priobčen, takoj je vsem znano, koliko sem napisal o tem in o onem in koliko kolon o denarju in dolžnikih, kar napravlja vtis, da jim dolgove zavidam. Vsled tega moram še enkrat pojasniti, da kadarkoli pišem o dolžnikih, nimam v mislih revežev s pet, dvajset in tudi petdeset tisoč dolga, ki so ga napravili na ta ali oni način. Ne. Moje misli so pri tistih možkih, ki se jim je posrečilo zadolžiti se do sto, dvesto in še več tisoč dinarjev, katerih gotovo niso vtaknili v svoje gospodarstvo, pa če so jih, tudi ne vedo kam. Takih, hvala Bogu, vsaj kolikor mi je znano, v naši dolini ni.

Te dni sem dobil Slovensko Amerikanski Koledar. Zanimiva in poučna knjiga. Katerega je kaj za pouk, naj ga naroči. To je menda tudi edini koledar, ki prihaja v našo dolino.

Ker sem že pri koledarjih, moram še omeniti stenske koledarje, ki sem jih dobil iz Rock Springa. Med njimi sta tudi dva kitajska. Slike na njih kažejo, kako zaljubljene Kitajke čolnarijo ob luninem svitu po jezeru, obdanim s pagodami in senenatim drevjem. Slike pa tudi kažejo na kaki stopinji je pri njih slikarska umetnost, ki celo nas prekaša, posebno v reklami. Reklamne risbe so pri nas zelo slabe. Čemu mi bo kitajski koledar, ker jaz nisem Kitajec in tudi Kitajcev v Poljanski dolini ni. Ne spoznam se dosti nanj, razen vremenskih znakov, ki pa kažejo za Kitajsko grdo vreme.

Poleti zahajajo k nam letovišarji od vseh vetrov in bo morda med njimi tudi kak Kitajec. V tem slučaju bo koledar še prav prišel, če ne za drugo, opozoril ga bom na koledar, da bo vedel, kdaj ima odriniti, predno bo suh. Stenski koledarji so bili že v prejšnjih časih pri nas redki, kaj šele danes. Zato so naši ljudje v Ameriki od kraja pošiljali svojim stenskim koledarjem, ki so jih nabrali pri trgovcih v naselbinah. Mr. Matija Pogorelec je nedavno omenjal, da sem mu

med drugim poslal tudi razglednico, ki predstavlja spomenik padlih vojakov. Moram povedati, da razglednica predstavlja sliko spomenika v Škofjokolu in ne v Poljanah. V Poljanah še nimamo tovrstnega spomenika in "ga tudi ne bo". Tak odgovor sem dobil od nekoga, ki se je za stvar zelo zanimal. Namesto da bi bili saj v tej zadevi složni, so tako pričeli vleči vsak na svojo stran. Poslali so tudi prošnjo na Poljanec v Ameriko, od koder pa ni bilo odziva.

Te mesec bodo Matiji praznovali svoj god. Kar je Matijev Poljanec, vsem kar največ čestitk za želja, da bi bil čas med tem in prihodnjim njih godom, kar najbolj srečen in zadovoljiv. Tudi Matiji Pogorelec isto želim in upam, da bo vsaj v prihodnjem letu našel zdravje in se otresele bolezni, katera, kot je videti, ga še vedno spremlja sem in tja po daljnem Zapadu. Želim, da se zdrav in vesel povrne med rojake po naselbinah.

Ko sem že ravno pri godovih, se moram spomniti tudi našega Petra. Teško je uginiti njegov god, ker kot Janezov, tako je tudi Petrov več. Ker pa Peter sedi pri kastroli, ko piše svojo kolono, in sedi gotovo tudi drugje, zato brez dvoma, praznuje svoj god na — Petrov stol. Torej, Bog živi našega Petra še mnogo let! Želim, da bi vedno kaj dobrega obračal v kastroli ter vztrajal pri svoji koloni, da bo segla trikrat okrog sveta.

Sedaj smo še vedno pred pustom. Mislili smo, da nam bo letošna zima prizanesla in da bomo že kar zdaj žabe lovili, ampak ko je pričelo padati in mestu, smo se spravili za peč. Pa naj bo že kar hoče. Za par mesecev je nam letošna zima prikrajsana, in sneg tudi ne bo ležal do kresa.

Pozdrav vsem Poljancem in bralcem Glas Naroda, katerega želim mnogo naročnikov.

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO \$2

Knjigarni GLAS NARODA 216 WEST 18th STREET

na nji o več važnih zadevah. Pri tej priliki bo tudi volitev odbora za leto 1935. Po seji bo pa "fish fry" serviran vsem navzočim brezplačno. Nasvidenje 1. marca zvečer! Louis Balant. Linton, Ind.

To je moj prvi dopis iz te naselbine. Slovencev nas je tukaj malo, pa kljub temu se zelo dobro razumemo med seboj. Zimo imamo letos lepo in brez snega. Z delom je tukaj kakor povsod. Majne še precej dobro obratujejo, odkar je NRA, ampak dela ni mogoče dobiti. Veliko je tudi ljudi, ki žive od reliefa. Pa kaj hočemo, pozabimo na slabe čase in upajmo na boljše.

Naj še omenim, kako sva jaz in moj mož obhajala 40-letnico najinega zakonskega življenja dne 17. februarja. Prijateljsko sva bila povabljena na Mr. John Cerarjevo farmo. Njegov brat, Mr. Anton Cerar je prišel z avtomobilom po naju, ob eni uri popoldne. Midva nisva nič vedela, kaj se nama za hrbtom godi. Čez dve uri se vrnemo. Vse je bilo mirno in tiho kakor ponavadi. Ko pa stopim v hišo, zaslišim harmoniko, in nato nama pride nasproti nešteto znancev in prijateljev. Moj vnuk Anton Slapar, Jr., nama prinese šopek cvetlic, najina edina hčerka je pa nama tako lepo srečo voščila, da so nama bile solze v očeh.

Ko stopiva v drugo sobo, opaziva mizo, obloženo z vsemi dobrotami. Tudi pijače ni manjkalo. Kaj takega nisva pričakovala od najinih prijateljev. Zato se najlepše zahvaljujemo najini hčerki Mrs. Apoloniji Slapar, njenemu možu Antonu Slapar, Sr., sinu Antonu Slapar, Jr. ter Mrs. Mary Potočnik in Mrs. Angeli Barlich, ker sta hčeri pomagali. Nadalje se zahvalim družinam: Mr. in Mrs. John Cerar, Mr. in Mrs. Anton Cerar, Mr. John Potočnik in sinu Josephu, Mr. Vincentu Barlich in sinovoma Franku in Andrewu; Mr. in Mrs. Anton Ažbi in Mr. Franku Gorše iz Clay City, Ind.

Vseh imen ne morem navesti, ker bi preveč prostora vzele v časopisu. Bilo nas je okrog 40 oseh. Začela se je vesela godba in ples, in tako smo se zabavali pozno v noč. Vrtelo se je vse, staro in mlado, pa tudi petja ni manjkalo. Petje je bilo v štirih jezikih. Najprej je bila slovenska "En hribeček bom kupil, da bom trte sadil" itd., potem je bila francoska, nemška in angleška. Tega dneva ne bova pozabila, dokler bova živela. Obenem se tudi najlepše zahvaliva za krasna darila, ki sva jih dobila od najinih prijateljev. Vsakemu želiva povrniti o priložnosti. Toraj še enkrat: najtoplejša hvala vsem skupaj! Matevž in Agnez Božič.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Mestni sodnik Frank J. Lausche, v Clevelandu, je v četrtek obsodil na 15 dni zapora v prisilni delavnici in 25 globe 29-letnega delavca John Pasterja, ki je bil obtožen, da je kot piket pred Trucon Steel Co., kjer so delavci na stavki, zagnal opeko, ki je zadela avto-taksi. Paster je izjavil, da je opeko vrgel proč, ko je opazil nekega policajca. Opeka je slučajno zadela avto-taksi, ki pa ni bil poškodovan. Lausche je izvršitev kazni odložil do 9. marca, med tem pa ima slučaj v rokah probacijski urad.

V petek popoldne je postal daljši boleznij umrl v Clevelandu rojak John Lavriha, star 55 let. Ranjki je bil rojen v vasi Horjul blizu Vrhnike, p. d. Majdinkov. V Ameriko je prišel pred 30 leti. Zadnjih 15 let je delal pri Elwall Parker Electric Co.

V Kaylor, Pa. je umrla 14. februarja Mary Habe, stara 68 let. Doma je bila iz Starošine pri Pluju na Štajerskem, odkoder je prišla v Ameriko leta 1920.

SCHUSCHNIGG ZA VEČJO ARMADO London, Anglija, 25. febr. — Avstrijski kancler dr. Kurt Schuschnigg je prišel na Victoria železniško postajo, kjer ga je sprejel zunanji minister Sir John Simon z nekaterimi uradniki zunanjega urada. — Schuschnigg bo najbrže zahteval večjo armado za Avstrije.

Prosvetno Društvo "BLED"

bo presenetilo newyorški slovenski svet DNE 3. MARCA z v-e-l-i-k-o

Maškarado

Nagrado bo dobila najlepša, najgrša in najbolj značilna maska (\$5,\$3,\$2)

Kogar ne bo naj se za ušesi praska. ker bo veliko zamudil če se ne bo v nedeljo

k "Bledu" potrudil Vstopnina je 7 grošev Par zvrhanih košev vsakovrstnih dobrot

Petje, godba in ples Dobro se bomo imeli jedli bomo

pili, plesali in peli in se veselili pokrižem in počez

Bodimo torej vsi zbrani v nedeljo ob šestih na Osmi cesti v dvorani

Peter Zgaga

Velikost nevhvalečnosti je odvisna od velike dobrote.

V hipu, ko te nihče ne vara, si razočaran.

Človek bi se vsega rad ozdravil, samo ljubezni ne. Ljubrazil ima svojevrsten koledar: kratkemu maju sledi dolg april.

V človeškem razmerju je vedno tisti bogatejši, ki več daje nego prejema.

Ja, saj pravim, to so ženske.

Neka podjetna rojakinja mi je poslala iz Manville, N. J., pet strani dolgo pismo, v katerem pravi med drugim:

Vprašam Te, Peter, čemu nas ženske v sramoto stavljajaš, ker praviš, da je ženska pri šestdesetih letih strašno urzla? Kar sem pridi in se prepričaj, pa boš drugačnega mnenja. Jaz jih bom kmalu šestdeset, pa Ti popravici povem, da ne vem, kaj je mraz. V Manville ne bom šel, ker rojakinji na besedo verjamem.

V kratkih besedah se da dosti povedati. Dobro je je pogodil pisatelj, ki je napisal roman v treh djeanjih in mu dal naslov "Srečno in zadovoljno življenje".

Ker je roman kratek, ga lahko kar v koloni objavim, pa bo še precej prostora ostalo. No, pa začnimo!

I. poglavje.

Nevesta je čakala pred cerkvenimi vrati. Ženin je rekel, da bo prišel ob devetih, ker je imela biti ob devetih poroka, toda ženina ni bilo od nikoder. Čakala je do desetih. Nato je pa vzela košček krede in zapisala na vrata: — Grem in me ne bo več nazaj. In je šla.

II. poglavje.

Ob polonajstih se je pribizal ženin. Prečital je poslanico na vratih in zapisal spodaj: — Tudi jaz grem in tudi mene ne bo več nazaj. In je šel.

III. poglavje.

Nista se poročila in se nista videla nikdar več. Dosegla sta visoko starost ter srečno in zadovoljno živela do smrti.

Zgradili so veličastno cerkev s prostovoljnimi prispevki. Vsi farani so prispevali. Nekateri več, nekateri manj.

V mestu sta bila dva bogatina — oba sta imela nečimurni in častihlepni ženi — ki sta dala vsak po pet tisoč dolarjev.

Tik poleg oltarja je bil nekakšen častni sedež. Škoda, da ni bilo dveh.

Ko je bila cerkev blagoslovljena, je v častnem sedežu preserno sedela žena prvega bogataša. Žena drugega bogataša je bila vsled tega tako jezna, da je hotela v drugo vero prestopiti.

Stari župnik je bil v veliki zadregi. V cerkvi je bil en sam častni sedež, dobrotnici sta bili pa dve.

Vsled tega je razglasil: — Starosti je treba dati prednost. Tista, ki je starejša, naj sedi v častnem sedežu.

Izza onega časa hodita obe v cerkev ter obilo darujeta v cerkvene svrhe.

Toda niti na misel jima ne pride, da bi katera hotela v častnem sedežu sedeti.

V starokrajsem listu sem čital sledeči popravek: "V poročnem naznanilu gosposdične M. je bilo pomotoma izpuščeno ime ženina G. L."

Ubogi gospod L! Zelo zgodaj so te začeli zanemarjati...

Advertisement for 'Za Velikonoč DENARNE POSILJATVE' (Easter Money Transfers) with rates for Yugoslavia and Italy, and contact info for Slovenic Publishing Company.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

IZGUBLJENI ZLATNIKI
(Kitajska burka)

Ji-Pej, norec, je bil na poti po deželi in tu ga je ujel hud dež. Neprestano je lilo in škropilo, voda mu je eurkoma tekla prek obraza na rame in odtod na bedresa, našla pot skozi vsako špranjo njegove obleke in se mu stekala za debele klobočevinaste onuče, v katere si je zavil noge. Njegovi muli se ni godilo nič bolje. Najprej je nejevoljno zmigovala z ušesi, potem pa se je polagoma vdal nebesni nadlogi in potrpežljivo prenašala, naj jo je dež še tako neusmiljeno pral.

Naliv pa je preplaval tudi gorske prelaze. Korita so se stekala in ustvarjala potoke, iz potokov pa so nastajale reke in hudourniki, ki so grgraje drveli z gore in izpodjedali rumeno in rdečo ilovico in jo z vso mogočo navlaklo splavljali na kamenito, luknjasto dno. Še čez kolena se je pogrezala vrla žival v kalno brozgo, mukoma dvigajoče kopito za kopitom iz pohlepno emakajočih godlje, in po sili razmer vedno znova zastavljajoče korak vanjo. Ji-Pej se je moral živati okleniti z nogami okrog vratu, ako ni hotel, da bi mu krepela do kolen bredla po blatni godlji.

Ko je tako nekaj časa klavrno rinil po neznanem potu, mu je nenadoma udaril v nos dim gorečega lesa, ki ga je dež tlačil k tlom. Tudi jezdno živinče je začelo zopet zgibati z uhlji in napenjati mokre nozdne. — "Pri mesecu!" je zavzdihnil premočni mož, "premočišče je blizu in moji udje bodo zopet našli pokoj! Fo bodi zahvaljen!"

In res: skozi plahutajočo zaveso dežja se je zasvetil moten žar, oglasili so se šumi, temna gmota, ki se je sprva zlivala s somrakom, se je vobličila v kockasto klado in potem v leseno hišo — in slednjic je skočil Ji-Pej, moker ko miš, z živali, jo vedel v kolnico, sam pa stopil v hišo.

Notri seveda sprva ni bilo videti več kakor zunaj. Gost dim in čad se je valil nad temnimi telesi in postavami, med katerimi se je tu pa tam, vendar zelo skopo, kakor raztreseno zlato zrnje med gluhim kamenjem, svetili žarek ognja, katerega veseli prasket je navdajal došleca s predčutjem srečnega ugodja. Toda kako priti do njega? Zamizal je in za trenotek vsrkaval topli sopuh, v katerem je razločil mešanico kmetijskih duhov, jedi, tobakovega dima, z drvmi hranjenega ognja in človeškega izhlapanja. Ko je oči zopet odprl, je razločil v kotu pred desko s pijačami gostilničarja, ki si je menceal zaspane oči. Okrog ognjišča pa, ki je bil cilj njegovega hrepenenja, je videl gruho pušičih in kockajočih kmetov, ki so kljub svojim debelim ovčjim kožuhom oblegali ogenj in si privoščili čaj, rakijo in pipe.

"Neboški blagoslov bodi z vami!" je pozdravil kmete in pričakoval, da mu bodo kot tujeu in gostu takoj napravili prostor. Oni so pa samo zagovedeno bolščali vanj kakor v duha z drugega sveta — podobno je vsekakor bil na pr. bo gu dežja, saj mu je curljalo z nosu in brade; najsi mu je ta ali oni odzdravil, se vendar nihče ni ganil in so ležali dalje ko klade.

"Npravite mu prostor ob ognju!" je ukazal krčmar. — "Kajpak, da bi nas izpodrinil in nam še obleko umazal, ha?" je odgovoril eden izmed kmetov. "Naj nas pes požre, če bomo kaj takega storili!" — In so se še tesneje pomaknili vkup in bili trdno odločeni, da ne popuste niti za las.

"Le pustite," je Ji-Pej pomignil krčmarju in začel s srditimi koraki hoditi po ilovnatih tleh sem ter tja. Pogosto se je otresel kakor moker koder in da pri tem ni ravno pazil na kmete, si lahko mislite. Dostikrat je postal in teptal z nogami, da bi se voda z njega

hitreje odtekla. Polagoma so se mu raztegnila usta v zadovoljnem nasmehu od uhlja do uhlja, da je bil videti njegov obraz ko polna luna — seve tega v dimu in čadu ni bilo mogoče videti. Potem je znova začel tekati, toda zdaj je spremljal svoje korake z najrazličnejšimi glasovi — včasih je nekaj zasikal med zobmi, napiloval lica, srdito miaskal in tolkel s pestjo po stenah in pručicah. Zraven je stresal z glavo, opeljal z rokami ko z verticami in nekaj mrmral sam s seboj, dokler ga slednjič krčmar ni vprašal:

"Kaj pa je s teboj, častiti

gospod? Ali si bolan? Ali pa so ti zli duhovi obsedli telo? Fo nas obvrnj pred besil!"

"Nič od vsega tega," je odgovoril Ji-Pej, navihane. — "Ampak kako naj bi se človek ne jezil? Pomisli mojo nesrečo! Pred tremi urami sem spil v hribovski krčmi čašico čaja. Ko sem plačal, sem imel v rokvu še dvajset zlatnikov. Zdaj pa jih zastonj iščem. Moral sem jih na tem nesrečnem potu izgubiti. Kakšna sreča, da dežuje; ob tem vremenu pač nikogar ne bo po poti, da bi jih našel. Zato me zarana zbudi, da se odpravim in jih grem iskat!"

"Bogovi naj bodo s teboj!" je rekel krčmar.

Okrog ognjišča je postalo čudno tiho. Kmetje so stikali debele glave ter gibali z rokami in prsti. Tu so se vzravnale rame, tam roke, tam usločeni lrbet. Omahovaje in štorkljaje so vstajali drug za drugim in se s plašnimi pogledi zmazali ven. Ni čez preteklo pet minut po Ji-Pejevih besedah, ko je bil prostor okrog ognja prazen, v izbi tiho in ni bilo slišati drugega ko prasketanje in pokljanje ognja.

"Pri peklenem zmaju!" je rekel krčmar, prijatelj, ti-le ne bodo prej mirovali, dokler ne najdejo tvojega denarja in ti ne boš videl več niti beliča; zakaj denar je denar."

"Nu," odvrne šaljivec, zdaj imam prostor pri ognju in prosim te za kos ovčevine z zelnim grahom in čašico čaja. Kar se pa tiče denarja, bodo pač rili po blatu za njim in si pokvarili obleko; toda denar je že v žepu; samo poslušaj!" — In udaril se je po žepu, da je srebrno in veselo zaženkljalo. In ko je prijetno čutil, kako se mu ogrevajo udje, in je med zobmi mrel svoj prigrizek, se je včasih tiho zasmel sam pri sebi. Smejal se je, ki je pomislil na vrsto kmetičev, kako se pogrezajo v blato in vodo in brazdajo za zlatniki, zraven pa preklinjajo, da se ogenj dela. Na leseno strepo pa se je neprestano vsipal dež kakor iz škafa.

TIHOTAPCI V OKLOPNEM AVTOMOBILU

Ne nemško-holandski meji leži kraj Goeh. V okolici tega kraja se zbirajo tihotapci, ki s Holandskega v Nemčijo prevažajo prepovedano blago in narobe. Nemškim carinskim stražam je delal posebne preglavice skrivnosten avtomobil, ki je naenkrat pridrvel čez mejo in izginil ter se nato po drugo poti zopet nenadno vračal nazaj. Nemške straže ga niso mogle ujeti. Nazadnje so na cesti postavili past za avtomobile in v posebno skrivališče se je skrila s karabinko v roki strelec.

Naenkrat je z neznanako naglico pridrvel avto, ne meneč se za signale, naj obstoji. Prevozil je mejo, prevrnil avtomobilsko past in oddirjal. Sedaj je stopil v akcijo strelec, kateremu se je posrečilo, da je s kroglo zadel pnevmatiko na zadnjem kolesu. Pnevmatika se je razpočila, avto pa se je obrnil in prevrnil. Ko je nemška straža prihitela do avtomobila, je bilo že prepozno. V avtomobilu sta sedela dva človeka, ki pa sta se srečno izmotala iz prevrnjenega avtomobila in pobegnili. Krvavi sledovi za njima so dokazovali, da je eden izmed njiju bil gotovo ranjen. Vendar ju niso mogli prijati.

Avtomobil sam pa je bil izredno močan voz, katerega je gnal motor 110 konjskih sil

DVE SIROTI
Spisal A. D. ENNERY

Stal je nepremično kot kip, upirajoč pogled na travnato stepe, ki se je izgubljala v nedogledne daljave; bilo je jasno, da bi njegovo uho prestreglo tudi najmanjši šum.

Rabusson je obstal. Ni mogel in ni smel napraviti niti najmanjše kretnje, dokler ni dobro vedel, da se mu bo posrečilo prevarati Indijančevu pozornost.

Prepričal se je, da ima za pasom lovski nož. Potem je pa malo počakal v nadi, da se bo Indijaneec morda pomaknil bolj proti robu gozda.

Šlo je za to, da bi se splazil za njim, ga v najugodnejšem trenutku napadel in mu zasedil nož v prsa, še predno bi mogel poklicati na pomoč.

Rabusson se je polagoma pomiril. Po utripih svojega srea je štel sekunde. Čim se je Indijaneec le malo premaknil, se je Rabusson že plazil za njim.

Končno se mu je po dolgem čakanju zazdelo, da je napočil ugoden trenutek.

Indijaneec je res napravil nekaj korakov proti kraju, kjer je bil skrit Rabusson.

In Rabusson je videl, kako se pripravlja dvigniti karabinko.

Bivši seržant je lalno zadržtel.

Indijaneec je stopal previdno naprej kot lovec, prežeč na divjačino.

Bil je samo še nekaj korakov od Rabussona. Naenkrat se je pa ustavil, kakor bi se hotel vrniti tja, kjer je prvotno stal.

Pod prvim vtisom razočaranja se je Rabusson že hotel vzravhati in planiti na Indijaneca; tako bi bil izgubil svoj ugodni položaj.

Toda Sioux si je naenkrat premislil in počasi je odšel naprej.

To pot je zbral Rabusson vso oblast nad samim seboj, pripravljen planiti v ugodnem trenutku iz svojega skrivališča.

Indijaneec je bil že čisto blizu njega. Rabusson je potegnil nož. In ko je stal Indijaneec skoraj tik njega, je planil nanj in mu zasedil nož v prsa. Nesrečnež je zahropel in se zgrudil.

Rabusson mu je brž zatisnil usta boječ se, da bi ne zakričal. Toda smrt je nastopila zelo hitro.

Rabusson je vzel mrtvemu Indijaneu rožiček s smodnikom, pustil mu je pa karabinko, ker je itak ni rabil.

In takoj je začel basati svojo karabinko.

Zdaj se je že čutil pripravljenega za napad. Prvi del drznega načrta mu je šel gladko od rok in trdno je sklenil nagljaljevati započeto delo z enako neustrašenostjo.

In previdno se je plazil naprej po grmovju, da bi našel še drugega na straži stoječega Indijanca.

Tako je zabodel še tri Indijance, ko se je naenkrat začulo iz indijanskega taborišča splošno kričanje.

Rabusson se je hitro splazil nazaj v skrivališče, od koder je že opazoval Indijance, da bi zvedel, zakaj tako kriče.

Trušč v taborišču je bil povzročil sel, ki je moral prinesti važne novice. Rabusson je namreč dobro videl, da se Indijanci pripravljajo hitro zapustiti taborišče in tudi gozd. Vse je kazalo, da so namenjeni na daljšo pot.

Le trije Indijanci se menda niso pripravljali na pot. Ti so namreč stražili ujeto ženo.

Rabussonu je kar srce poskočilo od veselja. Da, kazalo je, da se mu je sreča nasmejala, kajti vsa tolpa je kmalu krenila na pot, v taborišču je pa ostala Marjana s tremi Indijanci.

Rabusson kar verjeti ni mogel, da prav vidi. Šele ko so mu Indijanci čez nekaj minut izginili izpred oči in ko je krenila straža z Marjano v nasprotno smer je zbral svoje misli in začel z novim pogumom zasledovati Indijance, ki jim je bil poglavar očitno naročil, naj spravijo ujetnico na varno.

Potrpežljivo in previdno jih je Rabusson zasledoval, da bi jih v ugodnem trenutku napadel in rešil Marjano.

Končno so se ustavili in se začeli menda posvetovati, kam bi krenili.

Rabusson ni več čakal. Približal se je Indijancem, kolikor je le mogel, in že je dvignil karabinko.

Počil je strel in en Indijaneec se je molče zgrudil. Ta čas ko sta se druga dva presenečeno sklanjala nad tovariševim truplom, je imel

Rabusson dovolj časa, da je znova nabasal karabinko.

Drugi Indijaneec se je zgrudil mrtev k tovariševemu truplu.

Zadnji Indijaneec je samo še trenutek stal ves trd od presenečenja, potem se je pa vrgel na tla, da bi našel v grmovju zavetišče pred nevidno karabinko.

Toda Rabusson je bil že pri njem in njegov nož se je zasedil do ročaja v grlo presenečenega divjaka, ki se sploh ni mogel braniti.

Potem se je pa obrnil Rabusson k ujeti ženi, jo prijel molče za roko in potegnil za seboj v grmovje, kjer jo je nameraval skriti.

Marjana je brez odpora sledila svojemu osvoboditelju, ne da bi ga vprašala, kdo je in kaj vse to pomeni.

Šele ko sta že dolgo bežala po gozdu in se prerivala skozi goščo ter prispela končno do težko dostopne votline v skalovju, si je Marjana opomogla od silnega presenečenja.

In ko jo je Rabusson pozval, naj sede na kamen, sam je pa sedel k njenim nogam, je ogovorila neznanca z drhtečim glasom:

— Ne vem, kdo ste, niti ne vem, s kakšnim namenom... ste me privedli sem. Vem sam, da ste me rešili iz rok neizprosnihih krvnikov...

In zato dovolite, gospod, da se vam od srea zahvalim, da ste me rešili najljubšega, kar more zadeti žensko.

Rabusson je z radostjo poslušal drhteči glas mlade žene, ki ga ni spoznala. In zdaj, ko je stal pred njo, ki jo je še vedno vroče ljubil, je čutil, kako smešen je v svoji čudni obleki.

— Ah, — je rekel, — razumem, zakaj me niste takoj spoznali; kako bi me tudi mogli v taki obleki?

— Ali ste Francoz?

— Da, — je odgovoril Rabusson.

In pogled se mu je ustavil na mladi ženi s tako čudnim izrazom, glasno govorečim o njegovih čuvstvih, da je Marjana znova in še bolj zadržtela.

Rabusson se pa ni mogel več premagovati, iztegnil je roke proti mladi ženi in vzklikal ves v ognju:

— Jaz vas pa dobro poznam!... Vi ste... vi ste... Henrika Gerardova!

Pri tem imenu, ki je obujal v nji toliko bolelnih spominov in ki ga je slišala zdaj daleč od pozorišča usodnih dogodkov, je Marjana uprla pogled v neznančev obraz.

— O, pravite, da ste me nekoč že videli? — je dejala ginjeno. — Odkod poznate Henriko Gerardovo?

— To bi radi vedeli?... Ne, le dobro me pogledjte!... Najprej ste me videli na krovu ladje "Glorieux"... In tam, na krovu goreče ladje sredi vaših prestrašenih in zbeganihi družje, sem vas videl in... moje srce se je vnelo za vas... Videli ste me na Louisiani, v kaznilnici, ko so se pripravljale poroke kaznenk in ko sem upal, da postanem vaš mož... Videli ste me pozneje, ko ste s vkreali v Louisiani na ladjo in ko sem mislil, da sem ločen od vas... za vedno... Ah, ne spoznate me, ker... ker je postal seržant Rabusson potujoči lovec brez zavetišča, blodeč po gozdovih in prerijah kot divjak, vedno sam s spominom na vas, ki ga ni nikoli zapustil, ki ga je strašno mučil in ki mu je bil kljub temu drag.

(Dalje prihodnjic.)

ZBIRKA zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI. V ZIMSKEM ČASU JIH BOSTE ČITALI Z UŽITKOM

ANDREJ HOFER	50c
BENESKA VEDEŽEVANKA	35c
BELGRAJSKI BISEK	35c
ROBINZON	50c
ROBINZON (Velika izdaja)	60c
BOŽIČNI DAROVI	35c
BOJ IN ZMAGA	20c
CVETINA BOROGRajsKA	45c
KRANJSKA ČEBELICA (pesmi)	25c
CVETKE (pravljice za stare in mlade)	30c
ELIZABETA, HČI SIBIRSKEGA JETNIKA	35c
FRAN BARON TRENK	35c
RDEČA IN BELA VRTNICA	30c
MARKO SENJANIN, SLOVENSKI ROBINSON	75c
REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM	30c
FRA DIAVOLO	50c
SUEŠKI INVALID	35c
ČAROVNICA S STAREGA GRADA	25c
DEVICA ORLEANSKA	50c
DEDEK JE PRAVIL (pravljice)	40c
SISTO IN SIESTO (povest oz Abucev)	30c
SVETA NOTBURGA	35c
STEZOSLEDEC	30c
HEDVIKA, BANDITOVA NEVESTA	40c
JANKO IN METKA (kartonske slike za otroke)	30c
KOREJSKA BRATA (črtice o misijonarjih v Koreji)	30c
KRALJEVIČ IN BERAČ	30c
KRVNA OSVETA (povest iz abruških gora)	30c
KAJ SE JE MAKARU SANJALO	25c
MARON, krščanski detek iz Libanona	25c
MUSOLINO, ropar Kalabrije	40c
MRTVI GOSTAČ	35c
MALI KLATEŽ (spisal Mark Twain)	70c
MLADIM SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meška)	25c
NA RAZLIČNIH POTTIH	40c
SVETA NOČ (pripovedke)	30c
TRI INDIJANSKE POVESTI	30c
TURKI PRED DUNAJEM	30c
TISOČ IN ENA NOČ (s slikami; trda vez)	SKUPAJ \$3.75
I. zv. \$1.30; II. zv. \$1.40; III. zv. \$1.50	
VOLK SPOKORNIK (spisal Franc Meško; s slikami)	\$1.00
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA	60c
ZLATOKOPI (povest iz Alaske)	25c
ZBIRKA NARODNIH PRIPOVEDEK (dva dela)	
I. del 40c II. del 40c	
NA INDIJSKIH OTOKIH	50c
PABERKI IZ ROŽA	25c
PARIŠKI ZLATAR	35c
POŽIGALEC	25c
ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKO MLADINO	
3 zvezki po	50c
PREŠTI BOŽJI	30c
PRAPEČANOVE ZGODBE	35c
POVODENJ (spisal Kristof Šmit)	30c
PIRHI (spisal Kristof Šmit)	30c
PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO	
I. zv. 40c II. zv. 40c	
LUDEVIT HRASTAR, POZNAVA BOGA (spisal Kristof Šmit)	30c
PRAŠKI JUDEK	25c
ZBRANI SPISI ZA MLADINO (deset povesti, spisal Engelbert Gangl)	50c
PATRIA (povest iz irske zgodovine)	30c
POSLEDNJI MOHIKANEC	30c

Naročite jih pri:
KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 West 18th Street : : : New York, N. Y.

Ljubiteljem leposlovja
 Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.
Knjigarna "Glas Naroda"

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

35

— Marija! Marija! — Jokaje pritisne desko na svoje srce t er jo objema z obema rokama.

Zopet mine dolg, molčeč čas. Nato vpraša Wolfrat: — Kaj pa pravi fant! Ali je že kdaj vprašal po njej? Zefa zmaje z glavo.

— Moj Bog, otrok! Mislil sem, da enega manjka v hiši.

— Da bi vsaj vsakdo mogel vedno ostati otrok! Tedaj je vsak dan celo življenjuje. Potem spiš in zopet pričneš s početka.

Wolfrat vstane in odpre vrata v izbo; ko jo najde prazno, mu pride kletav skozi ustnice.

— Polzer, Polzer! — stoka Zefa. — Bodi še vesel, da dekleta še ni doma. Mislim, da je to dobro znamenje. Najbrže ga je našla še živga. Polzer, Polzer! Samo ko bi to hotelo biti res! Če je ušel smrti! To bi bila sreča! — Jokaje dvigne roke proti nebu. — O, ti dobrotljivi Bog, poglej, samo nekaj stori za nas!

— Da, da samo nekaj! — vpade Wolfrat s hripavim smehom. — Da zopet ozdravi, da bo mogel stati pred menoj in bo mogel stegniti roko in reči: Ta je bil! To bi bila sreča! Nikar ne skrbi, Zefa, se bo izlital. Punca bo že za to pomagala. In če ga je našla živga, ga bo objemala in zanj skrbela in bo zanj govorila ter bo proti nam držala z njim!

— Polzer! Kako moreš kaj takega govoriti o svoji sestri? — Sestra! — se Wolfrat jezno zasmije. — Mislil sem, da je priraščena k nam. Toda kri je kri. Visoko hoče. Pa se je zmotila. Četudi nosi pero na svoji kapi in nosi lok kot kak gopod, je vendarle samo hlapec! — Wolfrat se zopet smeje. — Naj ga ima! In če enkrat sedi v njegovi koči, tedaj ji bom povedal!

Zefa ga pogleda z velikimi očmi. Ni razumela, kaj je govoril.

— Kaj, Polzer, kaj ji hočeš povedati?

Wolfrat se obrne in se dela, kot njenega vprašanja ne bi razumel.

— Polzer!

— Daj mi mir s punco! Jedla je moj kruh ter mi za hvaležnost pošlje krvnika na vrat.

— Jezus! — krične Zefa, se z obema rokama prime za srce ter bleda pade na blazine.

Wolfrat prestrašen skoči k njej.

— Zefa, za božjo voljo, kaj pa ti je?

— Prav slabo mi je postalo! — pravi s slabotnim glasom in se oklene njegove roke.

— Poglej, Zefa! Meni na ljubo odvzemi z moje duše skrb zaradi tebe; Tvoja sitnost je vsako uro hujsa. Poglej, ko hi se mogla malo premagati in bi vzela potno kri?

— In če bi šlo za moje večno življenje, Polzer, ne maram! Rajše vidim, da je moj konec z mojim prihodnjim dihom.

Wolfrat globoko dihne in vstane.

— Poglej na uro, Polzer, — pravi Zefa, — moraš v solaro. In desko moraš še tudi postaviti.

Wolfrat vzame desko, poišče kladivo in hoče iti iz sobe. Med vrati pa se še enkrat obrne, odmakne zapah v steni ter izvleče usnjati možnjček s potilno krvjo iz luknje.

— Kaj hočeš s tem? — vpraša boječ Zefa.

— Proč moram vreči! Vendar ne smem pustiti, da bo tu v steni segnila.

Nato odide. Pred hišnimi vrati postoji.

— Muca, muca! — zakliče. Iz drvarnice pride siva mačka in ji vrže nasproti možnjček. — Za mačko, vse za mačko!

Stoji in gleda, kako poželjivo se je vrgla mačka na strjeno kri. Čim hitreje je in čim bolj ji tekne, tem temnejši postaja Wolfratov pogled in tem bolj se mu v jezi napanjajo žile na senih. In ko mačka zadnje polize po pesku, zavilhti Wolfrat kladivo:

— Ali boš sama imela kaj od tega? — Udari. Zadeta žival zajechi in obupno skoči v stran ter pogine na tleh.

Tedaj priskače Lipe izza vogala. Naglo pograbí Wolfrat mačko in jo skrpi pod svojim suknjičem; rad bi jo zopet oživil; živalica je bila ljubljena njegovega fantka.

Z naglimi koraki gre proti ograji in stopi na cesto. Plaho se ozre okoli ter vrže mačko v mimotokeči potok.

Nato pa zabije s kladivom desko v tla poleg vrat ograje, z naslikano stranjo proti cesti. Vsakemu mimoidočemu naj bi oznanjala: "Moli en očenaš; tukaj je bila smrt in se je zopet odpravila na pot v drugo hišo. Moli, moli, mogoče si ti naslednji!"

Ko Wolfrat zadnjič udari s kladivom, gre mimo po cesti Cenca. Ne vidi niti Wolfrata, niti deske; temno gleda predse na zemljo.

— Moli, moli, — pravi deska, — mogoče si ti naslednja.

Wolfrat vrže kladivo čez plot ter hoče oditi proti solaru. Kotle je bilo treba pod svojimi suknjičem; rad bi jo zopet oživil; živalica je bila ljubljena njegovega fantka.

Z naglimi koraki gre proti ograji in stopi na cesto. Plaho se ozre okoli ter vrže mačko v mimotokeči potok.

Nato pa zabije s kladivom desko v tla poleg vrat ograje, z naslikano stranjo proti cesti. Vsakemu mimoidočemu naj bi oznanjala: "Moli en očenaš; tukaj je bila smrt in se je zopet odpravila na pot v drugo hišo. Moli, moli, mogoče si ti naslednji!"

Ko Wolfrat zadnjič udari s kladivom, gre mimo po cesti Cenca. Ne vidi niti Wolfrata, niti deske; temno gleda predse na zemljo.

— Moli, moli, — pravi deska, — mogoče si ti naslednja.

Wolfrat vrže kladivo čez plot ter hoče oditi proti solaru. Kotle je bilo treba pod svojimi suknjičem; rad bi jo zopet oživil; živalica je bila ljubljena njegovega fantka.

Z naglimi koraki gre proti ograji in stopi na cesto. Plaho se ozre okoli ter vrže mačko v mimotokeči potok.

Nato pa zabije s kladivom desko v tla poleg vrat ograje, z naslikano stranjo proti cesti. Vsakemu mimoidočemu naj bi oznanjala: "Moli en očenaš; tukaj je bila smrt in se je zopet odpravila na pot v drugo hišo. Moli, moli, mogoče si ti naslednji!"

Ko Wolfrat zadnjič udari s kladivom, gre mimo po cesti Cenca. Ne vidi niti Wolfrata, niti deske; temno gleda predse na zemljo.

— Moli, moli, — pravi deska, — mogoče si ti naslednja.

Wolfrat vrže kladivo čez plot ter hoče oditi proti solaru. Kotle je bilo treba pod svojimi suknjičem; rad bi jo zopet oživil; živalica je bila ljubljena njegovega fantka.

Z naglimi koraki gre proti ograji in stopi na cesto. Plaho se ozre okoli ter vrže mačko v mimotokeči potok.

Nato pa zabije s kladivom desko v tla poleg vrat ograje, z naslikano stranjo proti cesti. Vsakemu mimoidočemu naj bi oznanjala: "Moli en očenaš; tukaj je bila smrt in se je zopet odpravila na pot v drugo hišo. Moli, moli, mogoče si ti naslednji!"

Ko Wolfrat zadnjič udari s kladivom, gre mimo po cesti Cenca. Ne vidi niti Wolfrata, niti deske; temno gleda predse na zemljo.

— Moli, moli, — pravi deska, — mogoče si ti naslednja.

Wolfrat vrže kladivo čez plot ter hoče oditi proti solaru. Kotle je bilo treba pod svojimi suknjičem; rad bi jo zopet oživil; živalica je bila ljubljena njegovega fantka.

(Dalje prihodnjt.)

ON V JAMO, ONA V JEČO

Ljubljana, 8. febr.

Pred velikim kazenskim senatom se je danes od 10. do 12.45 vršila razprava proti 31. letni Franciški Planinskovi, obtoženi v glavnem umora Iv. Štruklja in še prestopka zoper pravosodje, ker je orožnikom podala lani septembra lažno ovadbo, da ji je bilo ukradenih 5500 Din. Kakor je bilo že poročano, je bil 40-letni zidar Ivan Štrukelj na nedeljo 16. decembra umorjen. Morilko so kmalu nato prijeli. Bila je njegova ljubica, ločena žena Planinskova. Umor je bil izvršen v Konjarjevi hiši v Zgornji Šiški. Planinskova je prišla v dvorano prav čedno oblečena. Naval občinstva ni bil velik, bilo je le nekaj ljudi iz Zgornje Šiške, brezdomcev pa malo in še te je policija pri raciji odgnala iz dvorane.

Planinskova se je mirno zagovarjala in vse odkrito priznala. Predsednik senata Ivan Kralj je uvedel zasliševanje:

- 27. februarja: Manhattan v Havre, Rex v Genoa
- 1. marca: Majestic v Cherbourg
- 6. marca: Albert Ballin v Hamburg, President Harding v Havre
- 8. marca: Berengaria v Cherbourg, Bremen v Bremen, Westerland v Havre
- 9. marca: Paris v Havre, Kopnia v Genoa
- 13. marca: Deutschland v Hamburg, Washington v Havre
- 15. marca: Olympic v Cherbourg
- 16. marca: Champlain v Havre, Conte di Savoia v Genoa
- 20. marca: Hamburg v Hamburg, Vednam v Boulogne, Pres. Roosevelt v Havre
- 22. marca: Fenland v Havre, Majestic v Cherbourg
- 23. marca: Ile de France v Havre
- 27. marca: New York v Hamburg, Saturnia v Trst, Manhattan v Havre
- 28. marca: Berengaria v Cherbourg, Bremen v Bremen
- 30. marca: Paris v Havre, Stuttgart v Hamburg, Rex v Genoa
- 5. aprila: Olympic v Cherbourg, Europa v Bremen
- 6. aprila: Champlain v Havre
- 10. aprila: Washington v Havre
- 12. aprila: Majestic v Cherbourg
- 13. aprila: Ile de France v Havre, Conte di Savoia v Genoa
- 19. aprila: Berengaria v Cherbourg, Bremen v Bremen
- 20. aprila: Roma v Trst, Paris v Havre
- 24. aprila: Manhattan v Havre
- 26. aprila: Europa v Bremen, Aquitania v Cherbourg
- 27. aprila: Lafayette v Havre, Rex v Genoa
- 3. maja: Majestic v Cherbourg
- 4. maja: Champlain v Havre
- 6. maja: Washington v Havre, Berengaria v Cherbourg
- 10. maja: Bremen v Bremen
- 11. maja: Paris v Havre, Conte di Savoia v Genoa
- 15. maja: Aquitania v Cherbourg
- 17. maja: Europa v Bremen, Saturnia v Trst
- 18. maja: Ile de France v Havre
- 22. maja: Majestic v Cherbourg, Manhattan v Havre
- 25. maja: Champlain v Havre, Rex v Genoa
- 28. maja: Bremen v Bremen
- 29. maja: Berengaria v Cherbourg

— Ali ste krivi? Obtoženka tiho: — Seveda sem. — Da ste potokli človeka in napačno prijavili zandarmemeri tatvino? — Da. Res je. — Do katerega leta ste bili pri starših? — Do 1925. — Se niste mogli razumeti z bratovo ženo? — Nisem se mogla. — Koliko ste dobili od hiše? — 10.000 kron! — Kje ste služili? — Najprej od 1925 do 1930 pri Inkretu v Trnovem, nato po raznih krajih. Naposled sem bila v D. M. v Polju. Tam sem se 19. febr. 1933 poročila z Viljemom Planiškom. Že tretji večer po poroki sva se skregala. Bil je ljubosumen in vse je prihajalo navzkriž. Ločila sva se, pa spet prišla skupaj. In sva se spet razšla.

— Kako ste se spoznali z Ivanom Štrukljem? — Žalostna sem bila. Hudo mi je bilo. Živčevi sem potožila. In ta mi je rekla, da mi ve za primer-nega moža, ki ima nekaj denarja in namerava kupiti hišo. Potem sva se pa res sporazumela s Štrukljem za skupno gospodinjstvo. Preselil se je k meni v stanovanje 31. oktobra. Obljubil mi je spočetka, da bo rad imel mojega sinčka, ki je zdaj star 15 mesecev. Kmalu pa je začel otroka sovražiti in godrnjati: "Prekletega mulca zmerom futraš!" Štrukelj je bil pač silno škrt in skop. In njegovo sovraštvo do otroka me je najbolj bolelo. A kaj naj storim, ko sva živela kakor mož in žena! Usodno jutro 16. decembra je Štrukelj spal. Otroek je jokal. Pa je on zagodrnjal: "Pred mulcem ni nikdar miru!" Vstala sem, da bi otroka pomirila. Štrukelj me je nadrl: "Zakaj vstajaš zaradi mulca?" — Mene je pograbila strašna jeza! — In kaj ste naredili? — Po daljšem molku izpove obtoženka ihteč: — Pograbila sem sekiro in začela mahati po njegovi glavi. — Toliko časa ste mahali, da je bil mrtev. — Jaz ne vem. — Sekira je bila težka in ste si morali misliti, da ga boste ubili. Zdravniki so ugotovili, da je bilo na glavi kar 19 ran. Kaj ste si vendar mislili, ko ste ga sekali po glavi? — Samo to, gospod: "Hudič, si me ogoljufal, ko si mi obljubil, da boš rad imel otroka, zdaj pa godrnjaš!"

Obtoženka je nato priznala, kako je po sobi še pospravila, pobrisala krvave madeže in zvalila Štruklja pod posteljo, vzela 70 Din, otroka oblekla in ga izročila živčevi v varstvo. Slednjč je sama odšla v mesto telefonirat sestri v Mokronog. Ko se je čez čas na kolesu vrnila, je uzrla pred hišo mnogo ljudi. Zato je zavila dalje proti Klečam. In kmalu so jo aretirali.

V preiskavi zaslišane pričise bile danes povabljene k razpravi. Predsednik je le prečitil njihove izpovedbe. Ločeni mož Viljem Planišek je med drugim navajal:

— Uhajala je od doma po svojih potih. Aprila 1933 je celočila lizol, da bi fingirala samomor. Ko je zanosila, mi je pisala: "Boš oče le na papirju?"

Obtožena: Bila sem vsa razburjena. Obupana sem bila, zato sem bila lizol. Pismo sem mu res pisala, a sva se potem oba smejala.

Štražnik Likar, ki je aretiral obtoženko, je izpovedal: Sprva je bila mirna, ko sem jo prijel na cesti proti Klečam. Pozneje je izbruhnila v jok in ko je zagledala otroka, je

vzkliknila: "Kaj sem napravila, moj Bog!"

Živec Slavka je v podrobnosti orisala, kako se je Planinskova seznanila z Iv. Štrukljem, prav tako njiju medsebojne odnose. Štrukelj je nameraval usodno nedeljo kupiti malo posestvo v Taenu. Planinskova ni bila zadovoljna s tem. Ko se je Planinskova s

VELIKONOČNI PRAZNIKI
V STARI DOMOVINI
PRIDRUŽITE SE NAŠEMU IZLETU
NA KRASNEM KABINSKEM
PARNIKU
"CHAMPLAIN"
6. APRILA OPOLDNE
Hitra, pripravna pot preko Parisa
in ekspresni vlak do Ljubljane.
Uljudna postrežba. — Slavná fran-
coska kuhinja. — Brezplačno vino
pri obedih.
Znana ekspresna parnika
"ILE DE FRANCE"
in
"PARIS"
tudi plujeta redno iz New Yorka.
"NORMANDIE"
79.000 ton — 1023 čevljev dolg.
največji parnik na svetu odp'ljuje iz
New Yorka.
7. JUNIJA
Preskrbite si prostore sedaj pri
LEO ZAKRAJSEK
General Travel Service, Inc.
302 East 72nd St., New York
in
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York
French Line

vzkliknila: "Kaj sem napravila, moj Bog!"

Živec Slavka je v podrobnosti orisala, kako se je Planinskova seznanila z Iv. Štrukljem, prav tako njiju medsebojne odnose. Štrukelj je nameraval usodno nedeljo kupiti malo posestvo v Taenu. Planinskova ni bila zadovoljna s tem. Ko se je Planinskova s

Iz Slovenije.

Novi ban dravske banovine.

Z ukazom kraljevih namestnikov je bil imenovan za bana dravske banovine dr. Dinko Puc, župan ljubljanski.

Fašistični miličnik je ustrelil Slovenko.

Dne 3. februarja zvečer je neki miličnik, baje iz ljubosumnosti, ustrelil šiviljo Česnikovo Pavlo v Paliču pri Št. Petru na Krasu in nato še samega sebe. Zločin se je zgodil v njeni delavnici. Ta grozna vest se je bliskovito razširila po vsej vasi in bližnji okolici ter povzročila veliko razburjenje med slov. prebivalstvom.

Najdba 2000 let starega okostnjaka.

Pred kratkim je šel posestnik Martinčič Jože iz Svibna pri Radečah pripravljat na po-bočju Kuma apnenico za žganje apna. Pri kopanju zemlje pa je naletel na človeško lobanjo in kasneje še na okostnjak. Na vsaki podkolenici okostnjaka je bila zaponka iz kovine v okrasek. Okostnjak je verjetno iz rimske dobe. Med kostmi se je našel tudi prstan, najbrž iz iste kovine kakor ostali okraski. Po mnenju tukajšnjega zdravnika dr. Matka je okostnjak star približno 2000 let.

Zaradi 3 Din — uboj očeta štirih otrok.

V Peškah pri Poljčanah oziroma Makolah je prišlo do tragičnega dogodka, ki ga je spet povzročila pijača. V Damšetovo gostilno je prišel popoldne 30-letni delavec Ivan Šeklič z Boča. S seboj je pripeljal tudi mladega fanta. Zacehal je lepe denarce in je okrog 7. zvečer hotel plačati. Poklical je gostilničarja Damšeta. Ko mu je Damše hotel tudi priračunati zapitek mladega fanta, je Šeklič to odločno odklonil, češ: mladi fant itak ni nič popil in lahko gostilničar ta znesek utrpí. Šlo je le za 3 Din!

Nastal je oster prepir med Šekličem in gostilničarjem, slednjč sta se oba spopadla.

kolesom odpeljala v mesto, so zapazili, da je straniško okno zamašeno in da so tam krvavi sledovi. Vrata v Štrukljevo sobo so bila zaklenjena. Mož živčevi je odstranil vratno okno in se splazil v sobo. Tam je prestrašen zagledal Štruklja v krvi. Splazil se je nazaj in javil policiji o dogodku.

Zdravnika dr. Suher in dr. Bežič sta ugotovila 19 ran na glavi, ki je bila skoraj vsa razsekana.

Državni tožilec dr. Hinko Lučovnik je pediral na najstrožjo kazen, branilec ex offo dr. Miha Krek pa je opisoval dogodek kot tragedijo kmečkoga dekleta, ki je zabredlo v mesto, in je predlagal milejšo kazon. Po kratkem posvetovanju je bila razglašena sodba, da je Planinskova kriva zločina umora in prestopka zoper pravosodje ter obsojena na 12 let težke ječe, dalje na 300 Din denarne kazni ali 5 dni zapora ter v izgubo častnih državljan-skih pravic. Obremenilne so bile mnogoštevilne poškodbe na glavi, olajševalno pa priznanje, neoporečnost, veliko razburjenjuje in skrb za otroka. Kazenski zakon določa za tak umor dosmrtno ječo ali pa je-čo od 10 do 20 let. Branilec je v imenu obtoženke, ki je sodbu sprepla vsa otrpla in bleda, izjavil, da si pridrží rok za prijavo priziva.

Strašna beda v Halozah.

Malokdo ima vpogled v življenje naših siromašnih Haložanov, zlasti pa onih iz Gornjih Halož, ki obsegajo občine Podlehnik, Žetale, Ptujsko gorro, Majšperk in Makole ob toku reke Dravinje do podnožja Boča. Po vrhovih teh haložskih gorc se naučiješ lepe narave, vidiš pa tudi delo vinogradnikov in življenje bednega viničarja. Naš Haložan je radodaren; rad ti postreže s svojim izvrstnim vinom ali sadjevcem, kruha pa ti ne more dati, ker ga sam nima. Če pogledaš v posamezne hiše in viničarije, se ti skrči srce in vprašaš se, ali je tako življenje sploh mogoče.

V Halozah vlada vse hujsa siromaščina, kakor pa se o njej govori.

Haložan ne toži rad o svojih nadlogah, niti ne prosjači, rajši trpi in v trpljenju počasi umira. Zemlja v Halozah mu ne more dati kruha, ker je ta kameniti apneni svet le za življenje vinskih trt, ki mu dajejo izvrstno vinsko kapljico. Za pridelovanje krompirja, turščice in fižola je malo sveta, a o žitu sploh ni govora. Samo paše se dobi živina, travnikov pa ni mnogo in se zato pridelala le malo krme.

Prej se je Haložan še oblačil in hranil od izkupačka vinskega pridelka. Lanska slaba vinska letina mu je ta dohodek odnesla. Sadja tudi ni bilo. Zasluzka je malo v zinskem času, zaradi česar nimajo ljudje niti za sol in niti za vžigalice. Pri mnogih družinah ne dobiš v Halozah vžigalic, pri mnogih ne soli. Kuhinjske soli pa mnoge hiše že dolgo niso imele, nego je le živinska sol, a tudi zanjo ni denarja. Vini-

Ali imate Koledar za l. 1935

Za 50 centov dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISJA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPISOV DVEH NA ŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIKA; ŠALJIVKE BUKOVINSKEGA.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York, N. Y.

Pošljite naročilo še danes!

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

čarji jedo nezabeljen in nesoljen krompir. Mnogi držijo stalno ogenj, da jim ne ugasne, ker nimajo vžigalic, na katere so bili doslej vajeni.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIK LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE